

[OBRODZIĆ SIĘ *vb pf*

Oba o jasne.

inf obrodzić się. ◇ *fut 3 sg* obrodzi się. ◇ *praet 3 sg f* obrodziła się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Urodzić się, wystąpić w wielkiej obfitości*: Prorok [...] Da swoie błogośławieństwo Iż będzie wślytkiego mnostwo Obrodzi fie reż/ pślenicá Da swoye groná winnicá *KorcZRoZm H*; są sady 2 dobre, które przedawają, kiedy się owoc obrodzi, citra ultra pro mc. 6. *LustrKraK I 46*; *LustrLub 32*; co się rzadko którego roku trafi, aby się [żoładź] obrodzić nie miał *LustrMaz I 67*; kiedy się obrodzi, bywa chmielu kor. 30 *LustrRaw 48*; Druga [pszenica]/ która stársza bywa: tá nie ták dobrze tuczy człowieká/ tákież y ná násienie nie fłuży: bowiem rzadko lię obrodzi *Cresc 1571 153, 160*.

2. *Wydać obfity owoc plon*: Dziedzina niektorego człowieka bogatego/ czyście się obrodziła [*bene tulit regio; (marg) uberes fructus ager attulit. (-)*] *MurzNT Luc 12/16 (Linde)*.

Formacje współrdzenne cf RODZIĆ.

FP